

ساززمین سازها

سازشدهایی برای کودکان و نوجوانان

نویسنده:

هومن بابک، نگار پدرام

پیشگفتار:

مصطفی رحماندوست

عکاس: حسین کریمزاده

مدیر هنری: یزدان کریم‌موسی

کتابراه شکوفه

۱۳۹۲

WWW.AMIRKABIR.NET

تهران، خیابان جمهوری اسلامی، میدان استقلال، صندوق پستی: ۴۱۹۱-۱۱۳۶۵

بابک، هومن، ۱۳۵۸-

سرزمین سازها، سازشناسی برای کودکان و نوجوانان/ هومن بابک، نگار پیرام.

تهران، امیرکبیر، کتاب های شکوفه، ۱۳۹۱.
۸۸ص. مصور. (رنگی).

ISBN 978-964-300-721-8

فهرست نویسی برای اطلاعات قضا.

گروه سنی: ج، د.

سازها، مصور.

کودکان، موسیقی، آموزش.

پیرام، نگار.

۱۳۹۱ سن ۱۲۳ ب ۷۸۴/۱۹

۲۷۷۰۸۵۸

کتابخانه ملی ایران

سرزمین سازها، سازشناسی برای کودکان و نوجوانان

نویسندگان: هومن بابک، نگار پیرام.

عکاس: حسین کریم زاده

مدیر هنری: یوریک کریم مسیحی

نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۲

تیراژ: ۲۰۰۰ نسخه

بها: گلاس ۱۱۴۰۰ تومان

کالینگور ۱۲۴۰۰ تومان

چاپخانه و صحافی و لیتوگرافی:

چاپخانه سپهر، تهران، خیابان ابن سینا (بهارستان)، شماره ۱۰۰

همه حقوق محفوظ است. هرگونه نسخه برداری، اعم از زیراکس و بازنویسی، ذخیره کامپیوتری، اقتباس کلی و جزئی (به جز اقتباس جزئی در نقد و بررسی، و اقتباس در گیومه در مستند نویسی و مانند آنها) بدون مجوز کتبی از ناشر ممنوع و از طریق مراجع قانونی قابل پیگیری است.

طبیعت پر از صداست، صداهای تأثیرگذاری که بوده و هست: زمزمه رود، قلقل چشمه، آواز رقص برگ‌ها، هوهوی باد، چه‌چه پرندگان، قه‌قه خنده، های‌های گریه، زوزه حیوانات، شرشر باران و... حتی غرش شیر و فریاد توفان و رعد و برق... همه و همه موسیقی طبیعت‌اند. موسیقی‌ای که همیشه با دل انسان سر و کار داشته‌اند، گاه به آدمی آرامش بخشیده‌اند، گاه مژده داده‌اند، گاه ترسانده‌اند و... انسان‌ها، در آرزوی این هستند که تا می‌توانند از زندگی عادی فاصله بگیرند و گوش به آوای موسیقی طبیعت بسپارند.

موسیقی طبیعی بدون ساز نواخته می‌شود؛ به دیگر سخن، وسیله‌هایی که نواهای طبیعی را ایجاد می‌کند نیز، در دل طبیعت جا دارد.

انسان به موسیقی نیازمند است. به همین دلیل همیشه سعی کرده وسیله‌هایی بسازد که صدا ایجاد کند و با آنها بخشی از نیاز خود را برای پیوند پیدا کردن با طبیعت و شنیدن موسیقی طبیعی برآورده کند. وسیله‌هایی که انسان ساخته، «ساز» نام گرفته است.

ساز، عمر و تاریخی به درازای عمر انسان دارد. انسان‌های نخستین با کوبیدن سنگ‌ها بر یکدیگر، یا پایکوبی و دست‌افشانی، صداهای دلخواه خود را ساخته‌اند، ولی وقتی ساز خود را کم‌توان دیده‌اند، دست به ابتکار زده‌اند تا سازهای کامل‌تری بسازند.

شگفت‌انگیز است که انسان با بهره‌گیری از یک ساز بی‌جان، آواهایی خاطره‌انگیز، تأثیرگذار و ماندگار بسازد که خودش و دیگران را تحت تأثیر قرار دهد.

در بعضی از خانواده‌های ایرانی، ساز همدم همیشگی افراد خانواده است. پدر کشاورز یا دامپرور در کنار تلاش روزانه، ساز خانوادگی اش را به صدا درمی‌آورد و کاری می‌کند که اعضای خانواده‌اش دور او جمع شوند و آرامش پیدا کنند. فرزند او نیز بدون اینکه به کلاس و آموزشگاهی برود، در کنار پدر می‌آموزد که چگونه ساز دلخواهش را بسازد و آن را بنوازد.

در هر گوشه از ایران، سازی دست به دست می‌گردد و نواختنش سینه به سینه آموخته می‌شود، جایی نی، جایی دو تار، جایی دف، جایی سه تار و... در جامعه شهری هم بسیاری از خانواده‌ها سازی به دست فرزندشان داده‌اند و امکانات فراگیری به صدا درآوردن ساز را برای او فراهم کرده‌اند. چه آنها و چه اینها، با سازی آشنایی دارند، ولی سازهای دیگر را نمی‌شناسند. چه آنها و چه اینها، بدشان نمی‌آید که سازهای دیگر را بشناسند و با شکل و توان سازهای دیگر هم آشنا شوند. علاوه بر بچه‌های ساز آشنا، بقیه هم که فقط صدای سازها را می‌شنوند، این پرسش را همیشه داشته‌اند که این موسیقی‌های تأثیرگذار را انسان با چه سازهایی نواخته است.

کتاب سرزمین سازها، برای پاسخگویی به این نیاز فراهم آمده است. در این کتاب، تو با سازهایی آشنا می‌شوی که با تلاش انسان‌ها در قرن‌های گذشته و حال ساخته شده و جایی برای خود در دل انسان‌ها باز کرده‌اند تا آدیان آرامش و تأثیری را که همیشه در پی آن بوده‌اند، به دست آورند.

مصطفی رحماندوست